

Diumenge 31 de gener de 2010

Estimats socis del Club Escacs Reus,

Per la present comunico la meva **dimissió irrevocable** com a President del Club Escacs Reus i la dissolució de l'actual junta directiva. Els motius són molts i han anat sumant pes poc a poc fins que han estat impossibles de portar: falta de temps, falta de motivació, manca d'idees per engegar de nou el club, etc.

Feia temps que la decisió estava presa, de fet la intenció era engegar un període electoral i buscar un relleu que faci que l'existència del club perdurés amb gent jove amb més empena i ganes de fer coses, espero que aquesta decisió no faci arronsar-se a la nova generació per prendre aquesta decisió.

Com a éssers humans encertem i ens equivoquem, però penso que tot el que ha fet la junta que presideixo en tots aquests anys ha estat pel bé del club i amb la millor intenció. Per davant de càrrecs i elo, som persones i no vull tornar a entrar al web del club i que per una decisió pressa es generi un debat que va més enllà del que és estrictament esportiu i passi al personal.

Quan es prenen decisions hi pot haver gent que hi pugui estar d'acord o en desacord, però s'ha de veure el conjunt i pensar que allò que a un li va bé, potser a un altre li va malament... en qualsevol cas a qui li toca prendre les decisions és l'únic que es pot equivocar i deixeu-me dir que aquest que escriu (i crec que parlo per tots aquells qui formen part de la junta) estan farts de prendre decisions i ser criticats, ara toca descansar, mirar les coses amb perspectives i intentar no criticar des de fora a qui agafi el timó del club.

Només em queda la sensació agre de no haver sabut fer la feina que penso que hauria d'haver fet com a president. Deixo un club d'escacs amb poques fitxes, 1 sol equip i la sensació de que la davallada és inexorable... espero de tot cor equivocar-me.

Agrair per davant de tot a aquells qui han treballat amb mi dins d'alguna junta: Toni, Jordi, Pepe, Adrià o donant un cop de mà des de fora com el Nelson i el Roger (segur que me'n deixo algun, disculpes), per a tots ells les meves sinceres gràcies i la meva esperança que sigui qui sigui el nou president del club, l'ajudin a portar-lo endavant. El darrer record també per aquells que ja no estan com nosaltres com el Pol i el Barroso, bons companys, bons amics i que segur que allí on estiguin estaran buscant una parella per jugar a "antis".

Santi Ariste Castaño